

Η Σειρά των Γυναικείων

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ ΑΠ' Ο,ΤΙ ΠΑΡΗΣ ΤΑ ΜΙΣΑ

Μιά φορά, ένας χωριάς, έκει πού άφρωνε τή χωράκι του, βρήκε μια πολύτιμη πέτρα. Καθώς πήγαινε στό σπίτι του, στό δρόμο, άνταμώσε ένα γέρο γείτονα του, τούδιέξε την πέτρα και τόν ρώτησε σέ ποιόν μπορεί νά χροισοτή:

— Νά την πιάς στόν Τσάρο, τού έλεε έκείνος.

Τήν πήρε λοιπόν και πήγε στό παλάτι. "Άμα έφτασε έκεί, τού λέει ο ύπηρέτης:

— Τι θές, κομπιάμε ;

— Εκείνος χωρήθηκε με μιά μεγάλη ύπόκληση και τού λέει :

— Θέλω νά με πιάς άπάνω στόν Τσάρο.

— Τί τόν θέλεις ;

— Νά, τού έφερα άπ' τό χωριό ένα δάρο.

— Λοιπόν, άδελφέ, τού λέει ο ύπηρέτης, άπ' ό,τι θά σοφ' όσση ο Τσάρος θά μου δώσεις κι έμένα τό μισό. "Άν δέ θέλεις, δέ θά δής ποτέ τόν Τσάρο.

Ο χωριάς πεισματώος, αλλά δέ χητρει.

Ο ύπηρέτης τόν πήγε τότε άπάνω.

— Ευχαριστώ, φίλε μου, τού ελεε ο Τσάρος. Πάρε δύο χιλιάδες ρούβλια.

Ο χωριάς τότε έπεσε στό γόνατα και τού ελεε:

— Δέν θέλω, Μεγαλειότητα, άλλην άμοιβή, παρά πνήρινα ξυλιές στην πλάτη !

Ο Τσάρος γέλασε και διάταξε γιά τού δώσουν πνήρινα ξυλιές στην πλάτη.

Ο χωριάς τής μετρούσε κι έμα γίνηκαν εικοσιπέντε, φώναξε στόν Τσάρο:

— Φτάνουν αυτές γιά μένα. Ή άλλες μισές εινε τού ύπηρέτη πού μ' έφερε στην Μεγαλειότητά σου. Τέτοια συμφωνία μόνικαινε γιά νά μ' άφισση ν' άνέσω και νά σέ δω. Μου ζήτησε τά μουά άπ' όσα θά έπαυανα.

Φώναξαν τότε τόν ύπηρέτη και τού μετρήσαν στην πλάτη τής ύπόλοιπες ξυλιές, σύμφωνα με την συμφωνία πούβανει με τού χωριάτη.

Ο Τσάρος συγάρηκε τού χωριάδ γιά τήν έξισνάδα του και τού έδωσε τής δύο χιλιάδες ρούβλια !

Η ΓΙΑΤΙΑ ΣΑΣ

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΙ ΚΑΝΕΙ Η ΠΟΗΣΙΣ

Ο φαρμακοποιός μιάς πόλεως, τής άδρες πού δέν είχε τί άλλο νά κάνει, τής περνούσε γραφοντας στίχους. Κι' αυτές τής συνταγές του τής έγραφε σέ στίχους, ο καλός σου ο σπεσιέρης.

Μιά μέρα έφτιαξε ένα γιατρι-

κό γιά κάποιον γνωστή του κυρία, ή όποια κινδύνευε νά πεθάνη. Κι' έπάνω στό μπουκάλι τού γιατρικού έγραψε τούς παρακάτω στίχους:

Στην άρρωστη πριν δώσετε νά πιή (άπ' τή φιάλη,

Άπότομα κοινήστε τή με δύναμη (μεγάλη,

Τήν άλλη μέρα πήγε νά δη πώς είνε ή άρρωστη. Μά αυτή ή δύστην' είχε πεθάνει τή νύχτα, γιати άντι νά κοινήσουν με δύναμη μεγάλη τή φιάλη με τού φάρμακο, είχαν τάρξει στό κούνημα τήν... άρρωστη !...

ΑΣΤΕΙΑ

ΜΙΛΟΥΝ ΔΥΟ ΜΙΚΡΟΙ ΦΙΛΟΙ

— Πόσα θραβεία πήρες εφέτος τής έξέτασης ;

— "Ένα λιγώτερο από πέριςτι.

— Καί πέριςτι πόσα είχες πάριε ;

— "Ένα !...

ΜΥΘΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΠΟΝΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΒΑΤΡΑΧΟΣ

"Ένας βάτραχος γνωρίστηκε μ' έναν ποντικό κι' έγιναν οί δύο τους άγαπημένοι φίλοι.

Μιά μέρα λέει ο βάτραχος στόν ποντικό:

— Ξέρεις, μου ήρθε μιά ιδέα: Νά δέσουμε τά πόδια μας μ' ένα σπάγγο γιά νά μή χωριστούμε ποτέ !

— Μπράβο, λέει ο ποντικός. "Όραία ιδέα !

Και στάθηκε κι' έδεσε ο βάτραχος τού πόδι του με τού δικό του.

Όλοι γνωρίζουμε πώς τά θα πόρια είνε κινούντα με άτμό, είτε με πετρέλαιο, είτε με τά κινιά μόνιχα, χρειάζονται έναν

παιδιά μου— γιати πούος τού ελεπε νά φανή τόσο άπιστος στη φιλια του ;

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΤΟ ΠΑΙΟ ΠΟΥ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ ΜΟΝΟ ΤΟΥ

Το παιχινιάκι μας

Τι είνε αυτό παιλιό ?

Θέλετε νά τού έρθητε ; Πάρτε τού μαλούκι σας κι' άρχίζοντας άπ' τόν αριθμό 1... έπειτα εύνθειαν γραμμών. θά πάτε έτοι στό 2, στό 3, στό 4, καί ούτω καθεξής, άς πού νά τελειώσουν οί αριθμοί. Συγχρόνως θά έχετε λύσει και τού μυστήριον τής εικόνας. θά έχετε ζωγραφίσει, χωρίς νά τού καταλάβετε, τού άρρενον πού κάθεται έπί τού δέντρου. "Εμπρός, λοιπόν...

παιδίον κι' ένα πλήρωμα γιά νά τά κυβερνήση. "Όστόσο γιά τά πολεμικά τούλάχιστον πλοία, έσκεφθήκαν πώς θά ήταν πολύ πρακτικό άν μπορούσαν νά τά κυβερνήσουν άπ' τήν ξηρά, χωρίς νά θάξουν μέσα στό πλοίο κανέναν άνθρώπο, ώστε νά μήν πνιγούν οί ναύτες, άν τυχόν τού πλοίο ναυκαμώση με έχθρικά και θυσιόθη. "Έτσι σέ πολλά ναυτικά κράτη έκαναν πειράματα, δοκιμάζοντας ν' άντικαταστήσουν τού πλήρωμα με διάφορα αυτόματα ηλεκτρικά μηχανήματα πού κανουνίζονται από τήν ξηρά.

Τά τελευταία πειράματα τά πέτυχαν οί Γερμανοί. "Ένα θεωρητικό βήμα από τού λιμάνι ολομόναχο, πέρασε άνάμεσα από διάφορα άλλα πλοία πού έβαλαν έξεπιτήδες μπροστά του, έπριε κανονικές, έκανε διαφόρους έλιγμούς και ύστερα ξαναγύρισε στό λιμάνι.

Τού πείραμα έπέτυχε λοιπόν στην έντέλεια. "Αποδείχτηκε όμως πώς μ' αυτόν τόν τρόπο είνε άδύνατο νά κυβερνήση κανείς κι' έναν δολόκληρο στόλο και πώς τού πλοίο δέν μπορεί νά κυβερνηθή από τή στεριά παρά όταν θρίοκεται σέ άπόστασι τού πλοίο είκοσι μιλίων.

Τά τελευταία πειράματα τά πέτυχαν οί Γερμανοί. "Ένα θεωρητικό βήμα από τού λιμάνι ολομόναχο, πέρασε άνάμεσα από διάφορα άλλα πλοία πού έβαλαν έξεπιτήδες μπροστά του, έπριε κανονικές, έκανε διαφόρους έλιγμούς και ύστερα ξαναγύρισε στό λιμάνι.

Τού πείραμα έπέτυχε λοιπόν στην έντέλεια. "Αποδείχτηκε όμως πώς μ' αυτόν τόν τρόπο είνε άδύνατο νά κυβερνήση κανείς κι' έναν δολόκληρο στόλο και πώς τού πλοίο δέν μπορεί νά κυβερνηθή από τή στεριά παρά όταν θρίοκεται σέ άπόστασι τού πλοίο είκοσι μιλίων.

Τά τελευταία πειράματα τά πέτυχαν οί Γερμανοί. "Ένα θεωρητικό βήμα από τού λιμάνι ολομόναχο, πέρασε άνάμεσα από διάφορα άλλα πλοία πού έβαλαν έξεπιτήδες μπροστά του, έπριε κανονικές, έκανε διαφόρους έλιγμούς και ύστερα ξαναγύρισε στό λιμάνι.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Τ' ΑΣΤΕΡΙΑ

Ο Τζούλιος, ο μαζόςος ξανθοκύλιος με τή ματιά τή ζσηθή έκανε μέσα στό πεδούλι μιάν άνασκόληνη λαμπτήρα.

Μιά νύχτ' άνάβηλε, καθάρια, σ' όλα ήταν γήρο φεγγάρι μέτρησε μέσα στό πηγάδι τριάντ' άστέρια λαμπέρα.

Πώς θάβηλε νά τά φανερώη μά ήταν ή ώρα τού ύπνου παιό, και τράβηξε κατά τού σπίτι γεμάτος γαργίνα κι' άκουριά. Στο ποικουλένιο του κρεβάτι ή νύχτα πέρασε γαργή, γιати άνειρευίνταν άστέρια ίσα με τάλλο τού ποδιό.

Νοήξ τραβή γιά τού πηγάδι, κιντήσαι έδω, κιντήσαι έκεί, μ' άπ' τά τριάντα του τ' άστέρια κανέναν δέν μπορεί νά λδη.

Σαναγνώνα κατά τού σπίτι, δάρανα τόν δρέχουν φλογερά.

— Καλέ μητέρα, τ' άστεράκια πνιγνηκαν όλα τά φτωγά !...

JULES JONY

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Ή μ α μ α. — Νά μου πής τήν αλήθεια, Μίμη. Δέν πήρες τή ζάχαρι από τού έρμάρι ;

Ο Μίμη ης. — Δέν σοφ' τού λέω.

— Γιατί ;

— Γιατί... θά με δείρης !